

Svad den anden Forandring angaar, som angaar Bestemmelsen i § 6, saa udtalte det erede Medlem sig med megen Sikkerhed om de Tilfælde, hvori der kunde være Tale om, at en saadan Undersøgelse kunde have Betydning, og nævnte, at det ikke var i et af tusinde Tilfælde; han troede, at man havde indrømmet for meget, naar man fra anden Side havde ment, at det ikke var i et af hundrede Tilfælde; det skulde kun være i et af tusinde Tilfælde. Det kan gjerne være, at i mange Tilfælde vil der ikke komme noget Resultat ud af en saadan Undersøgelse som den, hvorom der her er Spørgsmaal. I mange Tilfælde vil man altsaa kunne sige, at det forsaavidt kan være ligegyldigt, om en Undersøgelse finder Sted eller ikke — om det nu er i et af hundrede eller et af tusinde Tilfælde, derom skal jeg ikke tvistes med det erede Medlem, men jeg tror unegtelig, at det erede Medlem gjorde sig skyldig i en betydelig Overdrivelse — det er imidlertid ligegyldigt, og Spørgsmaalet er, om man, fordi den her omhandlede Undersøgelse maa erkjendes i nogle eller i mange Tilfælde for at være forsaavidt ikke nødvendig, derfor skal undlade at træffe en Foranstaltning af Hensyn til de Tilfælde, hvor Undersøgelse er nødvendig. Det er ganske vist, at naar Politimesteren og Rægen blive kaldede til i de omhandlede Tilfælde af pludselig Død, saa vil det i mange Tilfælde vise sig, at den pludselige Død er indtraadt paa en aldeles uskyldig Maade; at der i Virkeligheden ikke er Noget for Politimesteren at gjøre, og at Rægens Nærværelse heller ikke er nødvendig; Manden kan ikke kaldes tillive, det er klart nok, at han er død, og at der ikke foreligger nogen Forbrydelse. Men hvis man af Hensyn til, at dette er saaledes i mange Tilfælde, vil undlade at træffe en Lovforanstaltning som den, hvorom der her er Spørgsmaal, saa vilde Følgen deraf blive den, at man nemlig afstøder Afgangen for det Offentlige til i Tide og tilbørligt at faae Sagen undersøgt. Naar man vil have en ordentlig kriminel Justits i Landet, maa man finde sig i, at der i mange Tilfælde finder Ulemper Sted og sker Noget, som i og for sig kunde være undgaaet; hvis man ikke vil finde sig deri, udsætter man sig, som sagt, for, det være i et af Hundrede Tilfælde eller hvor mange det nu er, at der kan blive begaaet Forbrydelser, som hengaa upaaagtede. Jeg tror ikke, at det erede Medlem skal kunne rokke Rigtigheden af den Sætning, som er udtalt i den afgivne Kommissionsbetænkning, og hvoraf der er gjengivet

en Del i Motiverne til § 2, nemlig, at det kan være af Interesse for Forhørsdommeren at komme tilstede der, hvor Undersøgelsen skal finde Sted, forinden de Spor, som en muligvis begaaet Forbrydelse har efterladt, ere blevne forvanskede eller forandrede. Det forekommer mig, at denne Sætnings Rigtighed er soleklar, og at den Omstændighed, at man i visse Tilfælde maa se bort herfra, fordi de Pligter, man har ligeoverfor Menneffelin, kunne gjøre det nødvendigt at fføre en Hængt ned, osv., ikke kan føre til, at man skal opgive Reglen, hvor den kan overholdes uden at gjøre Brud paa det Hensyn til Menneffelin, som jeg har nævnt. Heller ikke tror jeg, at det erede Medlem kan rokke Rigtigheden af den Sætning, at det kan være til Skade for den Undersøgelse, som Politimesteren skal tage i sin Haand, at der af Rægen, forsaavidt han er kommen tilstede før end Politimesteren, rettes forskjellige Spørgsmaal til de Omkringstaaende, de Omværende, som kunne tjene til at sætte dem i Kundskab om, hvilke Spørgsmaal der sandsynlig vilde blive rettede til dem af Politimesteren, naar han kommer tilstede. Det er nu engang saaledes, at det tilkommer Forhørsdommeren eller Politimesteren at tage Undersøgelsen i sin Haand, og derfor tror jeg, man maa være enig i, at det er uheldigt, naar det stilles saaledes, at andre Personer, selv om det er en autoriseret Læge, paa den Maade tager Undersøgelsen i sin Haand, før end Politimesteren kommer tilstede; det er en Forrykkelse af Forholdet. Jeg negter, som sagt, aldeles ikke, at der kan være mange Tilfælde, hvor Rægens Nærværelse er unødvendig, og hvor Politimesterens Nærværelse ligeledes er unødvendig, og hvis det altsaa var muligt at faae det givet, i hvilke Tilfælde Rægen og Politimesteren fornøftigvis havde Noget at bestille ved en saadan Leilighed, og i hvilke Tilfælde de vare unødvendige, saa kunde man naturligvis give Reglen saaledes, at i det første Tilfælde skulle Rægen og Politimesteren komme tilstede, og i de andre Tilfælde behøves det ikke; men det er umuligt forud at sige, i hvilke Tilfælde Politimesterens Nærværelse er nødvendig, og i hvilke Tilfælde Rægens Nærværelse er nødvendig eller i alt Fald ønskelig. Thi hvem skulde det overlades at træffe denne Afgjørelse? Det kan umulig overlades de Personer, der ere tilstede, af hvilke meget ofte en Del i alt Fald kunne være interesserede i at ffule Tungen og i at forebygge, at Undersøgelse finder Sted. Saaledes som Bestemmelsen findes i § 6, er det muligt i Tilfælde, der maaste i høi Grad egne sig til at blive Gjenstand for det Offentliges